

ROZMOWIĆ (16) *vb pf*

Pierwsze o jasne; -mó- (14), -mo- (1); -mó- : -mo- Mącz (1:1).

inf rozmówić (8). ◇ fut 1 sg rozmówię (1). ◇ 2 sg rozmówisz (1). ◇ 1 pl rozmówimy (1). ◇ praet [1 sg m rozmówilem.] ◇ 3 pl subst rozmówiły (1). ◇ imp 2 sg rozm(o)(w) (1). ◇ [con 1 sg m bych rozmówił. ◇ 3 sg m by rozmówił. ◇ 1 pl m pers byśmy rozmówili.] ◇ part praet act rozmówiwszy (3).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

1. *Porozmawiać, przedyskutować, naradzić się z kimś; confabulari, conferre Mącz; dicere, loqui PolAnt [w tym: z kim (10)] (12) : Luterowi towarzyże/ rozmowiłszy z sobą dali taką odpowiedź/ yż my żadnych wiar nie wstawiamy nowych/ tylko tą którą Krysztus z Apostoły wstawił BielKron 208v; Mącz 122c [2 r.]; HistRzym 21v, 103; rozmow profzę (cię) z Solomonem krolem/ ponieważ nie odwraca od ciebie oblicza swego/ że mi da Awiszagę Szunamitką za żonę. BudBib 3.Reg 2/17; ale muszę też y drugiey strony słuchać/ a przy kim prawdę być wznam/ za tym poydę. przeto chćieście z nimi rozmówić a onych też wysłuchać. SkarŻyw 299, 481; [[Paweł św. opisuje] Łalkawość/ tho iest/ takąową chęć a sprawę w nas/ iakobyśmy nikogo nie obrażali/ y owżem radźzey zachowywali/ wślugowali/ s każdym ludzko rozmowili/ gładkimi słowy odpowiadali/ żadną frogością nie nie popisowali. GilPos 36].*

[rozmówić co: Byłaby tego pilna potrzeba, abych Twą Miłość przed tym to sejmem przysłym widzieć mógł a rozmówił niektóre pilne potrzeby. *ListyPol I 1534/61.*]

rozmówić o kim, o czym (2): prosi Pána Bogá aby trafił na takiego człeká/ z ktorymby rozmówić mógł o rzeczách duchownych/ ku zbudowaniu duze swoiey. *SkarŻyw 117; [ListyPol I (1534)/66; RadzPodróż 11; racz Wasza Królewska Miłość komu rozkazać, aby choć sua sponte o tym z Jego Miłością rozmówił [List M. K. Radziwiła do Zygmunta III z 17 X 1595 r. w:] Listy 120]. Cf Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym.*

Ze zdaniem dopełnieniowym (1): Uychodził Iudaż od zydow rozmowiłszy fnimi iako go miał im wydac. *WróbŻółt O; [Rozmówię ia tobą domá/ coć będę miała dać za twoię robotę. Wokabul 1539 R4v].*

Ze zdaniem dopełnieniowym nawiązującym do dopełnienia dalszego w zdaniu nadrzędnym [o czym czymby] (1): Ale iż iye z guzów a z gruzel sadzele czynią/ potrzebá nam rozmówić o nich czymby ié rozganiąć albo ku zbieraniu przywieść. *SienLek 128v.*

[W połączeniu szeregowym: łalkawością/ abyśmy też przyodziwani byli/ to iest/ takąową sposobnością iakobyśmy nikogo nie obrażali/ ale chćetni byli każdemu wśluzyc/ pożytecznym być y dobrze wdziałać/ w rozmowach y na potkaniu s chćcią rozmówić/ y wysłuchać/ nie przykrze ani frogo odpowiedzi dawać *GilPos 34.*]

Zwrot: »ustnie rozmówić« (1): Lecz spodziewam się rychło cię wyrzec a wtnie rozmowimy [os ad os loquemur]. *BudNT 1.Ioann 6/14.*

2. *Przedstawić słownie, omówić, zreferować (2) :*

rozmówić co przed kim (1): Thedy odmowywłszy po trzebnyeysze articuli przed Cef: krothkyemy slowy, othathek przed Bałfhamy szeroko rozmowył *LibLeg 7/36v.*

rozmówić o czym (1): álem ia tylko o onych rzeczách był vmyślił rozmówić [*de iis disserere*]/ ktore fię naywięcey przed oczymá ludzkimi wiercą. *ModrzBaz* 69.

Zwrot: »szeroko rozmówić« (1): *LibLeg* 7/36v *cf* *rozmówić co przed kim*.

3. Namówić do odstąpienia, zbuntować [kogo] (2) :

rozmówić od kogo (1): Potym iáko mieszkáńce támtych ziem trapiły [*Amazonki*]/ A ná koniec od oyców fyny rozmówiły *KochProp* 12.

rozmówić komu (1): PArys fyny Priamuśá Krolá Troiáńfkiego/ Przyplýnął był wdom s kfiążát Greckich do iednego. Rozmowiłszy mu żonę/ vniołł ią do Troiey *PudłDydo* A2.

Formacje współrdzenne cf MOWIĆ.

Cf **ROZMOWIENIE**

RS